

E. M. Hájková: Rebelie nepodvolených! Vidíme jen malý vrcholek největší korupce. Proč se nesmíme svobodně rozhodnout o léčbě? Přežijeme zločiny farmabyznysu?

- CZ24 News | 23. listopadu 2022

ERIKA MAGDALENA HÁJKOVÁ se pokouší přeložit do lidštiny, co znamená orwellovský termín Světový týden antimikrobiálního povědomí, a v podtextu se ptá, jestli ještě platí poněkud vulgární české úsloví, že když nejde o život, jde...

Konec listopadu je u nás již tradičně sezónou vhodnou pro pokrytectví. Česko-slovenský taneček oslavuje 17. listopadu státní převrat jako „sametovou revoluci“. A hlavní mediální proud proto rok co rok jako přes kopírák oslavuje naši „svobodu a demokracii“

Řízené hroucení a týden mikrobů

Je to pozoruhodná svoboda. Pozoruhodná demokracie. Politický lid („demos“) už v ní zase zčásti mrzne na potemnělých náměstích, zčásti nadává (a mrzne) raději potichu doma, aby neměl problémy v práci a děti ve škole.

Takové horší vydání demokracie „lidové“, nastolené po „sametovce“ 1948, která byla „koncertem velmocí“ (řízeně) zhroucena 17. listopadu 1989 – aby se pak západními vrátky k nám vrátila po vstupu do EU. A protože tahle revoluce má rovněž celoplanetární ambice (to k totalitám patří přímo geneticky), organizuje „světové“ dny či týdny toho či onoho – co se právě hodí propagandě. Často je to komické, někdy však vysloveně nebezpečné.

Nejspíš jste si ani nevšimli, že den po našem slavném sedmnáctém vypukl (18. listopadu) jeden takový příznačný „svěťák“. Do loňského roku se jmenoval „Světový antibiotický týden“. Letos už ho raději experti „ministerstva zdravotnictví“ z klubující se planetární vlády (oficiálně tzv. Světová zdravotnická organizace, anglicky WHO) krkolomně přejmenovali na [Světový týden antimikrobiálního povědomí](#).

Vymřeme na antibiotika?

Typická ukázka orwellovské „novořeči“. To abychom si nemysleli, že nám „světoví soudruzi“ chtějí prodávat antibiotika! Když z nich nejprve jejich farmaceutické koncerny vycucaly své stamiliardy dolarů a eur, teď revolucionáři z WHO naoko starostlivě vraští čela: Kouknou, Roubiček, co to dělají, že baštěj tolik antibiotik?

On jim totiž tak trochu dochází dech. Míněno antibiotikům (s WHO to bude složitější). Ne že by bossům „bílé smrti“ záleželo na zdraví lidu. Nicméně to nesmí být na první pohled viditelné. A tohle už utajit nelze. Odhaduje se, že jestli se „něco nestane“ bude v roce 2050 umírat ročně deset milionů lidí (jedna ČR) na infekce způsobené rezistentními bakteriemi. A to v propagandě nevypadá hezky (na depopulaci mají jiné nástroje, báječnými genovými „vaccínami“ spíše počínaje, než konče).

Co za tím stojí? Obrovité nadužívání antibiotik nejen lékaři, ale i průmyslem. Míněno tím farmaceutickým, který je nerozlučně spojen s potravinářským a je jeho matičkou a živitelkou. Jde především o živočišnou „výrobu“ (neorwellovsky se tomu dříve říkalo chov domácích zvířat), kde se antibiotika zkrmují standardně.

Kdo může za „prášky“ na každé zakašlení?

Tuším, že mnoha zodpovědným lékařům (takových je nepochybně stále většina) se právě otevírá kudla v kapse: Že nadužívání antibiotik způsobují lékaři? Jsou to přece pacienti, kdo lékaře tlačí do aplikace antibiotik na každé zakašlení! Jsou to pacienti, kdo často antibiotika předepsaným způsobem nedobírají! Ostatně už to nejsou pacienti, ale „klienti“ – kteří agresivně vyžadují službu, o níž si myslí, že na ni mají právo: Instantní zdraví za nulovou cenu.

Hodit to na zlovolné pacienty-klienty by však bylo příliš jednoduché, ač by se to skutečným „beneficientům“ hodilo. Právě proto se pořádají ty „světové“ týdny s orwellovsky nesrozumitelnými názvy, aby bylo možné ukrýt (a vyvinít) kmotry mafie bezprostředně svázané s „bílou armádou“.

Farmaceutický byznys už (dávno před „požeháním“ konjunktury covidismu) překonal zisky zbrojařů, a pevně se tak usadil na pozici světového průmyslu číslo jedna. Nyní se to sice Západ snaží dohnat dodávkami na ukrajinské bojiště, ale nemá šanci.

Jistě, antibiotika nejsou zdaleka hlavním zdrojem blahobytu farmabyznysu (i proto je možné před nimi varovat). Jenže právě antibiotika tento průmysl stvořila. Nastartovala totiž drtivý nástup výhradně technicistního přístupu ke zdraví a léčení. Přístupu, který lidskou bytost redukuje na souhrn „koleček“ – něco jako Jumbo Jet. Když kolečka nefungují správně, prostě se vymění nebo přeskládají do nového „modelu“ – a letí se dál, kočárem bílým podél černých skal. Jenže to nefunguje.

Navrhovala bych přibrat na demonstrace jedno heslo, které je aplikací slavné odpovědi dělníků z ČKD Miroslavu Štěpánovi z listopadu 1989:

My-nejsme-stroje!

Vím, že se to nestane. Lidé mají jiné, daleko aktuálnější problémy (nebo si to alespoň myslí). Ale je to tak: Technicistní medicína je odsouzena k nezdaru. Pokud se „něco“ nestane, nakonec sežere sama sebe. Jak finančně, tak čistě prakticky, protože při svém údajném „boji za vymýcení nemocí“ vytváří (bezděčně i záměrně) choroby jiné, často mnohem horší.

Už se to naplno děje. Covidismus byl spíše neumělým pokusem, testem, tréninkem, kam lze až zajít, a co veřejnost bez vzbouření unese. Antibiotika jsou v tomto směru daleko nenápadnější, protože „zažitější“.

Přítom zatím ještě ani zdaleka nedohlédáme všechny nemoci, které pramení právě v jejich přítomnosti všude kolem nás. Zdaleka nejen v mase, ale třeba i ve vodě. Ostatně málo se třeba ví, že pokud dostanou antibiotika děti, téměř jistě je v sobě má každý z rodiny. Ne, člověk není stroj – jakkoli by si to architekti Velkého resetu (a v jeho rámci i propojení „biologické matrice“ s počítačem) přáli. Lidský úděl na kolečka rozebrat nelze.

Jde o život

To je pravý důvod, proč stále větší počet pacientů nevěří lékařům. Lékaři už v pravém slova smyslu

dávno neléčí. Nemají na to ani čas. Musí sloužit systému (papírům, byrokracii) a farmabyznysu. Mnozí neradi, mnozí nadšeně – protože jim od něj plynou tučné prebendy. „Bílá korupce“ je málo viditelná, ale proti například té politické je nekonečně mohutnější. Právě tak mi to popisovala jedna kvalitní pediatryně, která, než by se přizpůsobila, raději odešla do důchodu.

Co s tím, když v naší „demokratické“ realitě stávající zákony svobodný výběr léčby neumožňují? A farma-propaganda (spolu s většinou lékařů) to vydává v lepším případě za úsměvné, spíše však za přímo nebezpečné? Jakápak alternativní medicína! [Přírodní zdraví a tradiční medicínu do systému dostupné zdravotní péče](#)? Veterinární homeopatie? Pchá! Nějaké kozí bobky a šamanismus...

Že v sousedním Rakousku či Švýcarsku a dalších evropských zemích hradí občanům „alternativu“ zdravotní pojišťovny? Že v Německu (jinak náš i bruselský vzor) je například veterinární homeopatie hospodářských zvířat uznávanou praxí? Kdepak. Místní bossové „bílé mafie“ mají své vlastní zájmy. Pro tento (výjimečný) případ si náhle vzpomenou, že máme svou „suverenitu“.

Mnozí poctiví lékaři jsou „jen“ ze setrvačnosti skeptičtí. Vychovala je přísně materialistická medicína – a zúžený „výhled do krajiny“ jim připadá bezpečný a přirozený. Mnozí prostě nemají energii a odvalu, aby se systému postavili. Naštěstí existují výjimky – jak v nedávném rozhovoru pro Protiproud ukázala statečná doktorka Soňa Peková. A zdá se, že v mladší generaci „probuzených“ přibývá.

A my – pacienti-klienti? Také nemůžeme všechno házet na lékaře. Je to úplně stejně, jako se vším ostatním, kvůli čemu se dnes „nepodvolení“ scházejí na promrzlých náměstích. Nic se „samo“ nestane, pokud pro to něco neuděláme. Systém je stále pevný a „revoluce řízená svrchu“ vede jen do ještě většího marasmu a destrukce. Energetické, hospodářské a politické.

V tomto případě nám však jde bezprostředně o zdraví a životy.

AUTOR: Erika Magdalena Hájková

[ZDROJ](#)